

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **J. Č.**, narozený X,
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby

zúčastněné na

řízení: **F. M.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátkou JUDr. Radkou Procházkovou,
sídlem Masarykova 43, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou ze dne 2. 5. 2019 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu domáhal v návrhu výroku I., aby soud rozhodl, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí v dalším řízení dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (dále jen „stavební zákon“) o odstranění souboru staveb postavených bez stavebního povolení či ohlášení stavebnímu úřadu na pozemcích číslo parcely XA, XB, XC, XD v k. ú. X vedeném pod č. j. 425/UPS/2010, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.
2. Soud usnesením ze dne 3. 10. 2022, č. j. 15 A 90/2019-77, vyloučil k samostatnému řízení žalobcův návrh výroku II., kterým se žalobce domáhal toho, aby žalovaný jako exekuční správní orgán nařídil exekuci vydáním exekučního příkazu k vykonání rozhodnutí Okresního úřadu v Ústí nad Labem, referátu regionálního rozvoje, ze dne 28. 4. 2020, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

RR 443-2/2000/Ch.K/p. Alternativně se žalobce domáhal toho, aby soud rozhodl, že žalovaný jako věcně příslušný orgán stavebního dozoru a zvláštních pravomocí stavebního úřadu je povinen podle § 132 odst. 1 písm. f), odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. b) a odst. 4 stavebního zákona nařídit bezodkladné ukončení užívání všech staveb souboru a nařídit bezodkladně jejich vyklizení, včetně vyvedení hospodářských zvířat z nich, a to za účelem zamezení jejich užívání do vydání pravomocného rozhodnutí v probíhajícím řízení ve věci odstranění souboru staveb. Soud vyloučil návrh výroku II. včetně alternativního návrhu k samostatnému řízení s odůvodněním, že žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu slouží k ochraně práv účastníků řízení, která již byla zahájena. Žalobce se ovšem domáhal zahájení a následného vydání rozhodnutí v řízeních, které by správní orgány měly na základě rozhodnutí soudu teprve zahájit z úřední povinnosti. Soud konstatoval, že se žalobce může domáhat ochrany proti nečinnosti spočívající v nezahájení řízení z úřední povinnosti v rámci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu.

3. Podáním ze dne 6. 10. 2022, které soud obdržel téhož dne, žalobce vzal výslovně oba žalobní návrhy podané v žalobě v plném rozsahu zpět s odůvodněním, že nečinnost žalovaného rozhodnutím ve věci již odezněla a řešení návrhu exekuce rozhodnutí stavebního úřadu mohlo mít význam pouze po dobu, po kterou nečinnost trvala.
4. Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *„[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“*. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
5. Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobce, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobce zamýšlel ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve výroku I. tohoto usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.
6. Vzhledem k tomu, že žalobce v podání ze dne 6. 10. 2022 výslovně uvedl, že náhradu nákladů řízení nežádá, soud ve výroku II. tohoto usnesení vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
7. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl o vrácení části soudního poplatku žalobci, který byl soudu uhrazen za žalobu ve výši 2 000 Kč, a to toliko ve výši 1 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).
8. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V předmětném řízení soud osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neuložil, ani neshledal žádný důvod zvláštního zřetele hodný k přiznání náhrady nákladů řízení této osobě. Proto soud ve výroku IV. tohoto usnesení vyslovil, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 7. listopadu 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.